

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย
ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 6 ขั้นตอน ตามลำดับ
ดังนี้

1. รายละเอียดส่วนตัวของผู้บริหารมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถาบัน (ตำแหน่ง
คุณวุฒิ ประสบการณ์ และสาขาวิชา) โดยแจกแจงเป็นความถี่และเสนอเป็นจำนวนร้อยละ
(Percent)

2. ประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยนำมาแจกแจง
ความถี่เป็นรายชื่อ แล้วเสนอเป็นจำนวนร้อยละ

3. ผลและการคำนวณค่าเฉลี่ยของข้อกระทงแต่ละข้อของปัญหาในการใช้ผลงาน
วิจัย จำแนกตามสถาบัน

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง
เปรียบเทียบปัญหาและปริมาณ การใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย
ซึ่งมีจำนวน 6 ตาราง โดยแต่ละตารางมีตัวแปรอิสระตามลำดับ ดังนี้ คือ สถาบัน-ตำแหน่ง
สถาบัน-คุณวุฒิ สถาบัน-ประสบการณ์ สาขา-คุณวุฒิ สาขา-ประสบการณ์ และคุณวุฒิ-ประสบ-
การณ์ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในตัวแปรใด จะทดสอบค่าเฉลี่ยเป็น
รายคู่ด้วยวิธีทดสอบพหุคูณของกันัน

5. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหา-
วิทยาลัย จำแนกตามตำแหน่ง โดยมีสถาบันเป็นตัวแปรอิสระ

6. สรุปเรื่องสำหรับผู้บริหารต้องการให้ทำการวิจัย โดยรวบรวมสรุปเป็นหัวข้อ เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติและอักษรย่อ ซึ่งมีความหมายดังนี้

S	หมายถึง	แหล่งของความแปรปรวน (Source of Variation)
SS	หมายถึง	ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
F	หมายถึง	อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio)
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญที่ระดับ .05
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
ผู้บริหาร	หมายถึง	ผู้บริหารมหาวิทยาลัย
ผู้อำนวยการ	หมายถึง	ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถาบัน หรือสำนัก
อธิการบดี	หมายถึง	อธิการบดี และรองอธิการบดี
คณบดี	หมายถึง	คณบดี และรองคณบดี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่สุ่มคณะ ภาควิชา และสถาบันของแต่ละมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มตัวอย่างได้แล้ว ผู้วิจัยได้ให้อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการ สถาบันหรือสำนัก และรองผู้อำนวยการสถาบันหรือสำนัก จำนวน 210 คน ตอบแบบสอบถามปรากฏว่าได้แบบสอบถามคืนมา 159 ฉบับ ทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่ใช้ได้ไว้จำนวน 151 ฉบับ

จากแบบสอบถามจำนวน 151 ฉบับ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีรายละเอียด
ดังนี้

1. รายละเอียดส่วนตัวของผู้บริหาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับคุณสมบัติ ส่วนตัวของผู้บริหาร โดยการแจกแจง
ความถี่ จำแนกตามสถาบัน ซึ่งมีรายละเอียดดังแสดงไว้ในตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 ตำแหน่งและคุณวุฒิของผู้บริหาร จำแนกตามสถาบัน

	จุฬาฯ		ธรรมศาสตร์		เกษตร		ศรีนครินทรฯ		ศิลปากร		มหิดล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง														
อธิการบดีและรอง	3	5.77	4	36.36	2	8.0	3	18.75	4	22.22	3	11.11	19	12.58
คณบดีและรอง	22	42.31	7	63.64	6	24.0	3	18.75	3	16.67	6	18.52	47	31.13
ผู้อำนวยการและรอง	5	9.61	-	-	3	12.0	3	18.75	-	-	3	11.11	14	9.27
หัวหน้าภาค	22	42.31	-	-	14	56.0	7	43.75	11	61.11	17	59.26	71	47.02
รวม	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00
คุณวุฒิ														
ปริญญาเอก	25	48.08	5	45.45	9	36.00	14	87.5	5	27.78	15	51.72	73	48.34
ปริญญาโท	27	51.92	6	54.55	14	56.00	2	12.5	13	72.22	12	41.38	74	49.01
ประกาศนียบัตรชั้นสูง	-	-	-	-	1	4.00	-	-	-	-	2	6.90	3	1.99
ปริญญาตรี	-	-	-	-	1	4.00	-	-	-	-	-	-	1	0.66
รวม	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00

จากตารางที่ 3 ตำแหน่งจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชามากที่สุด คือมีร้อยละ 47.02 อันดับ 2 คือ คณบดี มีร้อยละ 31.13 อันดับ 3 คือ อธิการบดี และอันดับ 4 คือ ผู้อำนวยการสถาบันหรือสำนัก

ก้านคุณวุฒิ - ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจำนวนประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 49.01) ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่า รองลงมาคือปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ซึ่งมีร้อยละ 48.34 ส่วนผู้บริหารที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง และระดับปริญญาตรีนั้นมีจำนวนเพียงเล็กน้อย คือร้อยละ 1.99 (3 คน) และ 0.66 (1 คน) ตามลำดับ และถ้าพิจารณาในแต่ละสถาบันแล้ว จะเห็นว่ามหาวิทยาลัยที่มีผู้บริหารซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกมากกว่าระดับปริญญาโทมีเพียง 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหิดล นอกจากดังกล่าวแล้วทุกมหาวิทยาลัย ผู้บริหารที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่าระดับปริญญาเอก

ตารางที่ 4 ประสบการณ์และสาขาวิชาของผู้บริหาร จำแนกตามสถาบัน

	จุฬาร		ธรรมศาสตร์		เกษตร		ศรีนครินทร		ศิลปากร		มหิดล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ประสบการณ์</u>														
น้อยกว่า 5 ปี	26	52.08	7	63.66	9	36.00	9	56.25	10	55.56	8	29.63	69	45.70
5-10 ปี	19	35.42	-	-	7	28.00	3	18.75	4	22.22	12	44.44	45	29.80
มากกว่า 10 ปี	7	12.50	4	36.36	9	36.00	4	25.00	4	22.22	9	25.93	27	24.50
<u>รวม</u>	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00
<u>สาขาวิชา</u>														
วิทยาศาสตร์	18	31.11	-	-	14	60.87	-	-	1	7.14	22	83.33	55	41.67
สังคมศาสตร์	26	57.78	7	100.00	9	39.13	13	100.00	3	21.43	4	16.67	62	46.97
มนุษยศาสตร์	5	11.11	0	-	-	-	-	-	10	71.43	-	-	15	11.36
<u>รวม</u>	49	100.00	7	100.00	23	100.00	13	100.00	14	100.00	26	100.00	132	100.00

จากตารางที่ 4

ค่าประสบการณ์ จำนวนร้อยละ 45.70 ของผู้บริหาร มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งบริหารน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 29.80 มีประสบการณ์มาแล้ว 5-10 ปี และร้อยละ 24.50 ทำงานตำแหน่งบริหารมาแล้วมากกว่า 10 ปี ถ้าพิจารณาภายในแต่ละสถาบัน จะเห็นว่าจำนวนผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี จะมีมากกว่าจำนวนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ทุกสถาบัน ยกเว้นมหิดลที่น้อยกว่า และมีจำนวนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี มากที่สุด

ค่าสาขาวิชา จำนวนร้อยละ 46.97 ของผู้บริหารอยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ รองลงมาคือ สาขาวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 41.67) และมนุษยศาสตร์มีน้อยที่สุด คือมีเพียงร้อยละ 11.36

2. ผลการคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงแต่ละข้อของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัย

ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ประกอบด้วยข้อกระทงต่าง ๆ รวม 19 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากตัวผู้วิจัยมี 6 ข้อกระทง
2. ปัญหาที่เกิดจากตัวผลงานวิจัยมี 9 ข้อกระทง
3. ปัญหาที่เกิดจากผู้อื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องมี 4 ข้อกระทง

ผู้วิจัยนำคะแนนของผู้ที่ตอบทุกข้อมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละข้อกระทง โดยจำแนกตามสถาบัน และนำเสนอปัญหาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยของระดับปัญหา ดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงในปัญหาการใช้ผลงานวิจัย เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยของระดับปัญหา

ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัย	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตร	ศรีนครินทร	ศิลปากร	มหิดล	เฉลี่ยรวม
1. ไม่มีผลการวิจัยอยู่ การบริหารงาน ยังคงทำตามแบบแผนและกฎหมาย	\bar{X} 3.4167 S.D. 1.0198	3.6000 1.1135	3.1600 1.0461	3.875 0.8077	4.0667 0.7717	3.4286 0.8391	3.5912 0.3026
2. ผลการวิจัยไม่สามารถแก้ปัญหา เฉพาะหน้าได้ทันที	\bar{X} 3.7917 S.D. 0.9119	3.1000 0.7000	3.5600 0.8040	3.7500 1.0533	3.7333 0.6799	3.5357 0.9442	3.5784 0.2345
3. ผลงานวิจัยที่มีอยู่ ส่วนมากเป็นการ ประเป็นผลการทำงาน ทำให้ทราบแต่ สถานการณ์และปัญหา แต่ไม่ได้บอกวิธี แก้ปัญหาไว้	\bar{X} 3.3958 S.D. 0.9734	3.5000 0.9219	3.5200 0.9847	3.7500 1.1456	3.0000 0.8944	3.6071 1.2632	3.4621 0.2333
4. ผลงานวิจัยที่มีอยู่ไม่ตรงกับความต้องการที่จะใช้	\bar{X} 3.3958 S.D. 0.9734	3.8000 0.7483	3.2400 0.8616	3.3750 0.9922	3.4667 0.8844	3.2857 0.9007	3.4272 0.1823
5. มีงานมาก ไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผล งานวิจัยแต่ละเรื่อง	\bar{X} 3.5000 S.D. 0.9574	3.4000 1.0198	3.1200 0.8635	3.3125 0.9823	3.6667 1.1353	3.3571 0.8950	3.3927 0.1671
6. ผลวิจัยขาดความเฉพาะเจาะจง	\bar{X} 3.1458 S.D. 1.0204	3.5000 0.8062	3.3600 0.9329	3.3125 0.9164	3.2667 0.9286	3.0714 0.8835	3.2761 0.1399

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัย		จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตร	ศรีนครินฯ	ศิลปากร	มหิดล	เฉลี่ยรวม
7. ผลงานวิจัยเน้นทางทฤษฎี ไม่สามารถนำไปใช้ได้	\bar{X}	3.0833	3.1000	3.2800	3.0000	3.4000	3.2500	3.1855
	S.D.	1.1873	0.7000	1.0072	0.7906	0.8794	0.8712	0.1362
8. ไม่ทราบว่าทีมงานวิจัยเรื่องอะไร	\bar{X}	3.1667	3.6000	3.1600	3.0625	3.3333	2.7857	3.1847
	S.D.	1.0274	0.9165	1.0925	1.0289	1.0110	1.0809	0.2482
9. ไม่มีเวลากันคว่าเพื่อนำผลวิจัยมาใช้	\bar{X}	3.5208	3.3000	2.6800	3.5000	3.5333	2.4286	3.1604
	S.D.	1.2074	0.7810	1.0852	0.9270	1.0873	1.1909	0.4416
10. เกิดปัญหาในการได้รับความยินยอมและความร่วมมือจากบุคลากร	\bar{X}	2.8750	3.1000	3.0800	3.3750	3.4000	2.7500	3.1100
	S.D.	1.1620	0.8307	1.2547	1.0533	0.9428	1.2495	0.2387
11. ไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยนำไปแก้ปัญหาได้จริง	\bar{X}	3.4167	3.0000	2.9600	2.9375	2.9333	3.3500	3.0996
	S.D.	0.9921	0.6324	0.9992	0.9662	0.6799	0.9496	0.2027
12. ผลวิจัยไม่ต่างจากความคาดหวัง ไม่เห็นความจำเป็นของการใช้	จึง \bar{X}	3.1458	3.5000	2.6000	3.1875	2.8000	3.0000	3.0389
	S.D.	1.0406	0.9219	1.1662	0.9499	0.8327	0.9222	0.2879
13. ขาดความเชื่อมั่นในผลวิจัย	\bar{X}	3.1458	2.9000	2.7600	2.9375	2.8667	2.8214	2.9052
	S.D.	1.0084	0.7000	0.9500	0.7474	0.7180	0.9656	0.1215
14. งานวิจัยระดับอุดมศึกษาเป็นเรื่องใหม่ไม่มั่นใจในการนำมาใช้	\bar{X}	2.6875	2.4000	2.7600	3.2500	2.8000	3.0357	2.8222
	S.D.	0.9860	0.6633	0.9499	1.0289	0.7483	1.1931	0.2675

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัย	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตร	ศรีนครินฯ	ศิลปากร	มหิดล	เฉลี่ยรวม
15. ผลงานวิจัยล้ำสมัย ไม่ทันใช้	2.8958	2.7000	2.7200	3.1250	2.8000	2.6071	2.8080
	0.9626	1.0050	0.9600	0.9270	0.9092	0.9558	0.1673
16. งานวิจัยที่มีส่วนมากเกี่ยวกับการศึกษาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	2.2708	2.9000	2.5600	3.4375	2.7333	2.1429	2.6741
	1.1317	1.1358	1.0613	0.9980	0.9286	0.9558	0.4272
17. ภาษาที่ใช้เป็นวิชาการมากเกินไป จนยากแก่การเข้าใจ	2.6042	3.0000	2.6000	2.6250	2.4000	2.3929	2.6037
	1.0123	0.6324	1.0583	0.9270	1.0198	0.9000	0.2014
18. ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนให้ใช้	1.8750	2.0000	2.2400	2.4375	2.2000	1.9643	2.1195
	0.8569	0.6325	1.0688	0.8638	1.1075	0.8653	0.1916
19. ผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย	1.8958	1.9000	2.0400	2.2500	2.3333	1.9286	2.0579
	0.9709	0.7000	0.9583	0.7500	1.2996	0.8421	0.1737

จากตารางที่ 5 ปรากฏว่าระดับของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยโดยเฉลี่ยของแต่ละข้อ มีจำนวน 2 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาก จำนวน 15 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และจำนวน 2 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์น้อย และถ้าแยกพิจารณาเป็นแต่ละสถาบันแล้ว ค่าเฉลี่ยของปัญหาอาจอยู่ในเกณฑ์ที่แตกต่างกันไปบ้าง คงจะสรุปเป็นรายชื่อตามลำดับของค่าเฉลี่ยของปัญหาในแต่ละข้อดังนี้

1. เท่าที่ปรากฏ แม้ว่ามีผลการวิจัยอยู่แล้วการบริหารก็ยังคงทำไปตามแบบแผน และกฎหมายที่มีอยู่เดิม โดยไม่ต้องปรับปรุงให้เหมาะสมตามผลของการวิจัย ค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในเกณฑ์มาก และเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยรวมสูงที่สุดในบรรดาปัญหา 19 ข้อ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาข้อนี้สูงเป็นอันดับ 1 คือ ศิลปากร อันดับ 2 คือ ประสานมิตร อันดับ 3 คือ ธรรมศาสตร์ ทั้งสามอันดับมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาก ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีปัญหาข้อนี้น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2. ผลการวิจัยไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ทันทางที่ : ค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในเกณฑ์มาก และมากเป็นอันดับ 2 ของปัญหาทั้งหมด เมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่าผู้บริหารทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์มาก ยกเว้นผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาข้อนี้สูงเป็นอันดับ 1 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อันดับ 2 คือ ประสานมิตร และ อันดับ 3 คือ ศิลปากร

3. ผลงานวิจัยที่มีอยู่ส่วนมากเป็นการประเมินผลการทำงาน ทำให้ทราบแต่ สถานภาพ และปัญหา แต่ไม่ได้บอกวิธีแก้ปัญหาไว้ : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาข้อนี้มากเป็นอันดับ 1 คือ ศรีนครินทรวิโรฒ อันดับ 2 คือ มหิดล อันดับ 3 คือ เกษตร ทั้งสามอันดับมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาก ที่น้อยที่สุด คือ ศิลปากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

4. ผลงานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว ไม่ตรงกับความต้องการที่จะใช้ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ใน เกณฑ์ปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่าผู้บริหารในมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ มีปัญหาข้อนี้สูงเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในเกณฑ์มาก อันดับ 2 และ 3 คือ ศิลปากร และ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทั้งสองอันดับมีค่าเฉลี่ยของปัญหา อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

5. มีงานที่จะต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาที่จะศึกษา และสรุปผลงานวิจัย ได้ละเอียดมากขึ้น ทำให้ประโยชน์ที่ได้รับจากการนำมาใช้ลดน้อยลง : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ใน เกณฑ์ปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่า ทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ย

ของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ยกเว้นผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ศิลปากรที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาก และมากเป็นอันดับ 1 ในบรรดา 6 สถาบัน อันดับ 2 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอันดับ 3 คือ ธรรมศาสตร์

6. ผลการวิจัยที่มีอยู่ขาดความเฉพาะเจาะจงในการที่จะวางแนวทางเพื่อนำไปใช้ในทางปฏิบัติ : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่าทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีค่าใกล้เคียงกันมาก ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาข้อนี้มากที่สุด คือ ธรรมศาสตร์ และน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารของมหิดล

7. ผลงานวิจัยที่มีอยู่ ส่วนมากเน้นทางทฤษฎี ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในทางปฏิบัติ : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่าทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีค่าใกล้เคียงกันมาก ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาข้อนี้สูงเป็นอันดับ 1 คือ ศิลปากร อันดับ 2 คือ เกษตรศาสตร์ อันดับ 3 คือ มหิดล

8. ไม่ทราบว่ามีงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องอะไร และหาบทคัดย่อได้จากที่ใด ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้มากเป็นอันดับ 1 คือ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในเกณฑ์มาก อันดับ 2 คือ ศิลปากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และผู้บริหารที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้น้อยที่สุด คือ ผู้บริหารของมหิดล มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

9. ได้รับมอบหมายให้แก้ปัญหาย่างรีบด่วน จนไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้า เพื่อนำผลการวิจัยมาไขประกอบการตัดสินใจ : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยศิลปากร มีปัญหาข้อนี้มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งสองอันดับมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในเกณฑ์มาก อันดับ 3 คือ ประสานมิตร มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารของมหิดล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์น้อย

10. การนำผลการวิจัยมาใช้คงมีการคัดแปลง และทดลองใช้ จึงเกิดปัญหาในการได้รับความยินยอม และร่วมมือจากบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และถ้าพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัยแล้ว พบว่าทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เช่นกัน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาข้อนี้สูงเป็นอันดับ 1 คือ ศิลปากร อันดับ 2 คือ ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีปัญหาข้อนี้น้อยที่สุด คือ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยมหิดล

11. ไม่แน่ใจว่าจะสามารถนำผลการวิจัยไปแก้ปัญหาได้จริง : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่าผู้บริหารทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลางเช่นกัน โดยที่ผู้บริหารของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีปัญหาข้อนี้สูงเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ มหิดล และที่น้อยที่สุดคือ ศิลปากร

12. ผลงานวิจัยที่ได้ มักจะไม่แตกต่างจากความคาดหวัง หรือสามัญสำนึกจากประสบการณ์ ทำให้ไม่เห็นความจำเป็นของการใช้ผลงานวิจัย : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่าทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลางเช่นกัน ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีปัญหาข้อนี้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประสานมิตร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามลำดับ และที่น้อยที่สุด คือ เกษตรศาสตร์

13. ขาดความเชื่อมั่นในผลของการวิจัย : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่าผู้บริหารทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลางเช่นกัน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาข้อนี้มากเป็นอันดับ 1 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาคือ ประสานมิตร ที่น้อยที่สุด คือ เกษตรศาสตร์

14. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับอุดมศึกษา ส่วนมากเป็นเรื่องที่ใหม่ และยังไม่เคยมีใครนำมาใช้ ทำให้ไม่มั่นใจในการที่จะนำมาใช้ : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีปัญหาข้อนี้มากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ มหิดล ทั้งสองอันดับมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาข้อนี้น้อยที่สุดคือ ธรรมศาสตร์ ค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์น้อย

15. ผลงานวิจัยที่มีอยู่ดาษดื่น ไม่ทันต่อการใช้หรืออ้างอิง : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่าทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลางเช่นกัน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีปัญหาข้อนี้มากที่สุด และน้อยที่สุดคือ มหิดล

16. ผลงานวิจัยที่มีส่วนมากเกี่ยวกับการศึกษาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีปัญหาข้อนี้มากเป็นอันดับ 1 ค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารของมหิดลมีปัญหาน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์น้อย

17. ภาษาที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิชาการมากเกินไปจนยากแก่การเข้าใจ : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีปัญหาข้อนี้มากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ที่น้อยที่สุดคือ มหิดล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์น้อย

18. ผู้บังคับบัญชาไม่ค่อยสนับสนุนให้ใช้ผลวิจัย : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์น้อย และมีค่าค่าเป็นอันดับที่ 2 ของปัญหาทั้งหมด เมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่าทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์น้อยเช่นกัน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้มากที่สุด และที่น้อยที่สุดคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

19. ผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย และไม่ยอมรับผลวิจัยที่ขัดแย้งกับความต้องการของตนเอง : ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์น้อย และมีค่าค่าที่สุดในบรรดาจำนวนปัญหา 19 ข้อ ผู้บริหารในทุกมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อนี้อยู่ในเกณฑ์น้อยเช่นกัน

3. การเปรียบเทียบปัญหาและปริมาณ การใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way Analysis of Variance) ซึ่งมีจำนวนอย่างละ 6 ตาราง แต่ละตารางมีค่าของตัวแปรอิสระ (Independent variable) ตามลำดับดังนี้คือ สถาบัน-ตำแหน่ง สถาบัน-คุณวุฒิ สถาบัน-ประสบการณ์ สาขา-คุณวุฒิ สาขา-ประสบการณ์ และคุณวุฒิ-ประสบการณ์

ผลการวิเคราะห์ของตอนที่ 4 นี้ จะนำเสนอโดยแบ่งเป็นสามตอนย่อย คือ

3.1 ผลการคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร ซึ่งได้จากการนำคะแนนแต่ละข้อกระทงของผู้บริหารทุกคนที่อยู่ในเซลล์นั้นมาคำนวณ มีจำนวน 5 ตาราง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 6 ถึง

10

3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F - ratio) ของคะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร และผลการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบพหุคูณของกันคิน (Duncan's New Multiple Range Test) สำหรับตัวแปรที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 11 ถึง 16

3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร และผลการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของกันคินในตัวแปรที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 17 ถึง 22 ข.

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารในแต่ละมหาวิทยาลัย จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	อธิการบดี (11)*		คณบดี (33)		ผ.อ.ก.(12)		หัวหน้าภาควิชา(59)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
จุฬาฯ	3.1403	0.9989	3.0088	1.1534	3.0947	1.3304	2.9785	1.0960
ธรรมศาสตร์	2.7895	1.1198	3.1880	0.8856	0	0	0	0
เกษตรศาสตร์	2.6316	1.0110	2.8246	1.0109	3.0351	1.2135	2.9549	1.0748
ศรีนครินทร	3.1579	0.9418	3.1403	0.9555	2.7017	1.2278	3.4210	0.8945
ศิลปากร	2.9605	0.9428	2.8421	1.1362	0	0	0	0
มหิดล	2.6842	1.1515	2.6842	0.9207	2.4210	0.8775	2.9572	1.1391

*ตัวเลขใน () คือจำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาตัวแปร สถาบันและตำแหน่งพร้อมกัน ปรากฏว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตำแหน่งหัวหน้าภาควิชามีปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยอยู่ในอันดับที่ 1 รองลงมาคือหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยศิลปากร ทุกเซลล์มีระดับของปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ยกเว้นตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันหรือสำนัก ของมหิดลเพียงเซลล์เดียวที่มีระดับของปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย และมีค่าเฉลี่ยของปัญหาน้อยที่สุด

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัญหาในการใช้
ผลงานวิจัยของผู้บริหารในแต่ละมหาวิทยาลัย จำแนกตามคุณวุฒิ

คุณวุฒิ สถาบัน	ปริญญาเอก (56)		ปริญญาโท (63)		ปริญญาตรี/ป.กศ.สูง(2)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
จุฬาฯ	2.9305	1.0737	3.0938	1.2221	0	0
ธรรมศาสตร์	3.1579	0.8904	3.0175	0.9998	0	0
เกษตรศาสตร์	2.7836	1.0162	2.9925	1.1454	2.8158	0.7899
ศรีนครินทร	3.2007	1.0175	0		0	0
ศิลปากร	3.0526	0.9986	3.1184	1.0756	0	0
มหิดล	2.9333	1.0304	2.7476	1.1673	0	0

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าผู้บริหารที่มีปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยมากเป็นอันดับ 1 และ 2 คือ ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และธรรมศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย มหิดล ที่มีคุณวุฒิปริญญาโท ค่าเฉลี่ยของปัญหาทุกเซลล์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารในแต่ละมหาวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์ สถาบัน	น้อยกว่า 5 ปี(60)		5 - 10 ปี(43)		มากกว่า 10 ปี(27)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
จุฬาฯ	2.9179	1.2308	2.9597	1.1263	3.5263	1.0897
ธรรมศาสตร์	3.0526	0.8670	0	0	3.1974	1.0884
เกษตรศาสตร์	2.7953	0.9607	2.8496	0.9460	3.0643	1.2619
ศรีนครินทร	3.2281	0.9915	3.5088	0.9200	2.8158	1.0659
ศิลปากร	3.1684	1.1270	3.1842	0.8539	2.3158	0.7293
มหิดล	2.6165	0.9856	2.8553	1.0927	2.9925	1.1536

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าผู้บริหารที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยมากเป็นอันดับ 1 คือ ผู้บริหารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งบริหารมากกว่า 10 ปี อันดับที่ 2 คือ ผู้บริหารของประสานมิตร ที่มีประสบการณ์การทำงานมาแล้วระหว่าง 5 - 10 ปี ทั้งสองอันดับมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากอันดับที่ 3 คือ ผู้บริหารของประสานมิตร ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และที่น้อยที่สุด คือ ผู้บริหารของศิลปากรที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์น้อย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัญหาในการใช้
ผลงานวิจัยของผู้บริหารในแต่ละสาขา จำแนกตามคุณวุฒิ
ประสบการณ์

สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์ (52)		สังคมศาสตร์ (63)		มนุษยศาสตร์ (15)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
คุณวุฒิ						
ปริญญาเอก	2.9130	0.9954	2.8754	1.0678	3.0614	0.9931
ปริญญาโท	2.8482	1.1588	3.2201	1.1491	3.4737	1.1197
ปริญญาตรี/ป.กศ.ส.	2.5263	.7803	3.1053	0.9116		
ประสบการณ์						
< 5 ปี	2.8033	0.4336	2.9883	1.1153	3.3026	1.1023
5-10 ปี	2.7982	1.0160	2.9436	1.2624	3.1710	1.0288
>10 ปี	3.1134	1.2405	3.0263	1.1204	3.5000	1.4426

จากตาราง 9. เมื่อพิจารณาตัวแปรสาขาวิชาและคุณวุฒิพร้อมกัน จะเห็นว่า
ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิปริญญาโทและอยู่ในสาขามนุษยศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาในการ
ใช้ผลงานวิจัยมากเป็นอันดับ 1 อันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 คือ ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิปริญญาโท
และปริญญาตรี ที่อยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ตามลำดับ และที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาน้อยที่สุด คือ
ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ ทุกเซตมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในเกณฑ์
ปานกลาง

ถ้าพิจารณาตัวแปรสาขาวิชาและประสบการณ์พร้อมกัน จะเห็นว่าผู้บริหารที่อยู่ใน
สาขามนุษยศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงกว่าสาขาสังคมศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์
โดยผู้บริหารที่อยู่ในสาขานี้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงที่สุด

รองลงคือ ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยของทุกเขตอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามคุณวุฒิ และประสบการณ์

คุณวุฒิ ประสบการณ์	ปริญญาเอก(71)		ปริญญาโท (71)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
น้อยกว่า 5 ปี	2.9352	1.0602	3.0056	1.1264
5 - 10 ปี	3.0132	1.0374	2.8756	1.0936
มากกว่า 10 ปี	2.9856	1.0808	3.1704	1.2571

จากตารางที่ 10 ปรากฏว่าผู้บริหารที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยมากเป็นอันดับ 1 คือ ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งบริหารมากกว่า 10 ปี อันดับที่ 2 คือ ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์การทำงานมาแล้วระหว่าง 5-10 ปี อันดับที่ 3 คือ ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิปริญญาโท มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิปริญญาโท มีประสบการณ์ 5-10 ปี ทุกเขตมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

4.2 ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัย

ตารางที่ 11 ก. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของ
คะแนน ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตาม
สถาบันที่สังกัด และตำแหน่ง

S	df	SS	MS	F
A (สถาบันที่สังกัด)	3	537.6318	179.2106	1.7091
B (ตำแหน่ง)	3	208.5676	69.5225	0.6630
AB (สถาบัน \times ตำแหน่ง)	9	533.0258	59.2251	0.5648
within cell	99	10380.5009	104.8535	

จากตารางที่ 11 ก. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน
ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถาบันและตำแหน่ง โดย
การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองแฟกเตอร์ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมี
นัยสำคัญทั้งในแฟกเตอร์เกี่ยวกับสถาบัน และเกี่ยวกับตำแหน่ง และเมื่อพิจารณาปฏิกริยา
ร่วมระหว่างสถาบันและตำแหน่ง ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 11 ข. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของ
 คะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตาม
 สถาบันที่สังกัด และตำแหน่ง (ตัดผู้อำนวยกาออก)

S	df	SS	MS	F
A (สถาบันที่สังกัด)	4	579.0203	144.7551	1.5490
B (ตำแหน่ง)	2	196.4150	98.2075	1.0509
AB (สถาบัน X ตำแหน่ง)	8	155.2349	19.4044	0.2076
within cell	103	9625.3509	93.4500	

จากตารางที่ 11 ข. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 แฟกเตอร์ ของ
 คะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัย
 สำคัญทั้งในแฟกเตอร์เกี่ยวกับสถาบัน และเกี่ยวกับตำแหน่งที่ระดับ .05 แสดงว่า ผู้บริหาร
 ที่สังกัดคณะมหาวิทยาลัย กับผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งบริหารต่างกัน มีปัญหาในการใช้ผลงาน
 วิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างสถาบันและตำแหน่ง
 ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคะแนน
ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสถาบันที่
สังกัด และคุณวุฒิ

S	df	SS	MS	F
A (สถาบันที่สังกัด)	4	209.3573	52.3393	0.5346
B (คุณวุฒิ)	1	14.0575	14.0575	0.1436
AB (สถาบันที่สังกัด X คุณวุฒิ)	4	126.6370	31.6592	0.3234
within cell	109	10,671.1455	97.9004	

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของ
คะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบสองแฟกเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทั้งในแฟกเตอร์เกี่ยวกับ
สถาบันที่สังกัดและเกี่ยวกับคุณวุฒิ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างสถาบันและคุณวุฒิ
ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคะแนน
ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสถาบันและ
ประสบการณ์

S	df	SS	MS	F
A (สถาบันที่สังกัด)	4	493.6629	123.4157	1.2835
B (ประสบการณ์)	2	71.2253	35.6126	0.3704
AB (สถาบัน * ประสบการณ์)	8	1,666.6760	208.3345	2.1667
within cell	115	11,057.4458	96.1517	

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของ
คะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสถาบันที่สังกัด และประสบการณ์
การทำงานในตำแหน่งบริหาร โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองแฟคเตอร์ ไม่พบ
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทั้งในแฟคเตอร์เกี่ยวกับสถาบัน และเกี่ยวกับประสบการณ์
การทำงาน และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างสถาบัน และประสบการณ์ ก็ไม่พบความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 14 ก. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคะแนน
ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสาขา
และคุณวุฒิ

S	df	SS	MS	F
A (สาขาวิชา)	2	1,179.9913	589.9956	6.5166 *
B (คุณวุฒิ)	1	153.5077	153.5077	1.6955
AB (สาขา X คุณวุฒิ)	2	183.5937	91.7969	1.0139
within cell	119	10,773.9600	90.5375	

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 ก. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองแฟกเตอร์
ปรากฏว่าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในแฟกเตอร์เกี่ยวกับสาขา แสดง
ว่าผู้บริหารที่อยู่สาขาต่างกันจะมีปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยต่างกัน และได้ทำการทดสอบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบของคันทัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 17 ข.
สำหรับผู้บริหารที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และปริญญาโท มีปัญหาในการใช้ผลงาน
วิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างสาขา กับคุณวุฒิ
ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 14 ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัย
ของผู้บริหารที่ละกว่าวิธีการทดสอบของคันทัน จำแนกตาม
สาขา

สาขา	คะแนนเฉลี่ย	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
		55.0078	57.2962	63.6032
วิทยาศาสตร์	55.0078	-	2.2884	8.5954 *
สังคมศาสตร์	57.2962		-	6.3069 *
มนุษยศาสตร์	63.6032			-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 ข. ปรากฏว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารระหว่างสาขา คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่อยู่สาขามนุษยศาสตร์ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่อยู่สาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และจากการทดสอบที่ระดับเดียวกันนี้ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่อยู่สาขาสังคมศาสตร์ ไม่แตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่อยู่สาขาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 15 ก. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของ
คะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตาม
สาขา และประสบการณ์

S	df	SS	MS	F
A (สาขาวิชา)	2	1,256.1632	628.0841	6.8477 *
B (ประสบการณ์)	2	328.6468	164.3234	1.7915
AB (สาขา × ประสบการณ์)	4	168.0766	42.0192	0.4581
within cell	121	11,098.286	91.7214	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 ก. จะเห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ของคะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย จำแนกตามสาขาและ
ประสบการณ์ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 แฟกเตอร์ พบความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญในแฟกเตอร์เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าคะแนนปัญหาในการใช้
ผลงานวิจัยของผู้บริหารที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วย
วิธีการทดสอบของกันตัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 18 ข. สำหรับผู้บริหารที่มีประสบการณ์
การทำงานในตำแหน่งบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีปัญหาใน
การใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่าง
สาขา กับประสบการณ์การทำงาน ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 15 ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัย
ของผู้บริหารที่ละคู่ ภายวิธิการทดสอบของกันคั่น จำแนก
ตามสาขา

สาขา	คะแนนเฉลี่ย	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
		54.6844	57.4618	63.8722
วิทยาศาสตร์	54.6844	-	2.7774	9.1879 *
สังคมศาสตร์	57.4618		-	6.4105 *
มนุษยศาสตร์	63.8722			-

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 ข. ปรากฏว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหา
ในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารระหว่างสาขา คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่อยู่สาขามนุษย-
ศาสตร์ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่อยู่สาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และจากการทดสอบที่ระดับเดียวกันนี้ คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหาร
ที่อยู่สาขาสังคมศาสตร์ ไม่แตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่อยู่สาขาวิทยาศาสตร์ อย่าง
มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคะแนน
ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามคุณวุฒิ และ
ประสบการณ์

S	df	SS	MS	F
A (คุณวุฒิ)	1	19.3231	19.3231	0.2129
B (ประสบการณ์)	2	150.6663	75.3331	0.8300
AB (ประสบการณ์ × คุณวุฒิ)	2	197.8718	98.9359	1.0900
within cell	135	12,253.3945	90.7659	

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของ
คะแนนปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบสองแฟคเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในแฟคเตอร์เกี่ยวกับ
ประสบการณ์และเกี่ยวกับคุณวุฒิ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างคุณวุฒิ และประส-
บการณ์ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

3.3 ปริมาณการใช้ผลงานวิจัย

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคะแนน ค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตาม สถาบันที่สังกัด และตำแหน่ง

S	df	SS	MS	F
A (สถาบันที่สังกัด)	3	4.4269	1.4756	1.7967
B (ตำแหน่ง)	3	3.5379	1.1793	1.4359
AB (สถาบันที่สังกัด X ตำแหน่ง)	9	9.2736	1.0304	1.2546
within cell	103	84.5930	0.8213	

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 แฟกเตอร์ ของ ค่าเฉลี่ยปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ไม่พบความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญทั้งในแฟกเตอร์เกี่ยวกับสถาบันและเกี่ยวกับตำแหน่ง แสดงว่าผู้บริหารที่สังกัด มหาวิทยาลัยต่างกัน กับผู้บริหารที่มีตำแหน่งต่างกัน มีปริมาณการใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างสถาบัน กับตำแหน่ง ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของค่าเฉลี่ยปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสถาบันที่สังกัด และคุณวุฒิ

S	df	SS	MS	F
A (สถาบันที่สังกัด)	5	4.4174	0.8835	1.3073
B (คุณวุฒิ)	1	1.5751	1.7551	2.3308
AB (สถาบันที่สังกัด X คุณวุฒิ)	5	1.3783	0.2757	0.4079
within cell	131	88.5373	0.6758	

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองแฟคเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทั้งในแฟคเตอร์เกี่ยวกับสถาบัน และเกี่ยวกับคุณวุฒิ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างสถาบัน และคุณวุฒิ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของค่าเฉลี่ย
ของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสถานที่
สังกัด และประสบการณ์

S	df	SS	MS	F
A (สถานที่สังกัด)	4	5.4078	1.2619	1.7773
B (ประสบการณ์)	2	3.5921	1.7960	2.5295
AB (สถานที่สังกัด * ประสบการณ์)	8	4.5535	0.5692	0.8016
within cell	119	84.4945	0.7100	

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 แฟกเตอร์ของค่า
เฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ไม่พบความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญทั้งในแฟกเตอร์เกี่ยวกับสถานที่สังกัด และเกี่ยวกับประสบการณ์ แสดงว่า ผู้
บริหารที่สังกัดมหาวิทยาลัยต่างกัน กับผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งบริหาร
ต่างกัน มีปริมาณการใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อ
พิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างสถาบัน และตำแหน่ง ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
เช่นกัน

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของค่าเฉลี่ย
ของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสาขาวิชา
และคุณวุฒิ

S	df	SS	MS	F
A (สาขาวิชา)	2	1.6478	0.8239	1.3686
B (คุณวุฒิ)	1	1.2068	1.2068	2.0046
AB (สาขาวิชา \times คุณวุฒิ)	2	0.2371	0.1185	0.1969
within cell	122	73.4401	0.6020	

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปริมาณ
การใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสอง
แฟกเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทั้งในแฟกเตอร์เกี่ยวกับสาขาวิชา และ
เกี่ยวกับคุณวุฒิ เมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างสาขาวิชาและคุณวุฒิ ก็ไม่พบความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของค่าเฉลี่ย
ของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสาขาวิชา
และประสบการณ์

S	df	SS	MS	F
A (สาขาวิชา)	2	2.3510	1.1755	1.6771
B (ประสบการณ์)	2	2.2985	1.1493	1.6397
AB (สาขาวิชา X ประสบการณ์)	4	0.7892	0.1973	0.2815
within cell	119	83.4100	0.7009	

จากตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย จำแนกตามสาขาวิชาและประสบการณ์ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองแฟกเตอร์ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในแฟกเตอร์เกี่ยวกับสาขาวิชาและเกี่ยวกับประสบการณ์ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างสาขาวิชาและประสบการณ์ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 22 ก. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของ ค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนก ตามคุณวุฒิ และประสบการณ์

S	df	SS	MS	F
A (คุณวุฒิ)	1	4.4455	4.4455	6.3611 **
B (ประสบการณ์)	2	7.4810	3.7405	5.3523 **
AB (ประสบการณ์ X คุณวุฒิ)	2	1.2233	0.6117	0.8752
within call	132	92.2499	0.6989	

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 22 ก. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปริมาณ การใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร ระหว่างผู้บริหารที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก และปริญญาโท และระหว่างผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ปรากฏว่า

1. ค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารที่มีคุณวุฒิต่างกัน แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารที่มีคุณวุฒิปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 25 ข.

เมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างคุณวุฒิ กับประสบการณ์ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 22 ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนปริมาณการใช้ผลงานวิจัย
ของผู้บริหารที่ละถูกด้วยวิธีการทดสอบของกันคิน จำแนกตาม
ประสบการณ์

ประสบการณ์	คะแนนเฉลี่ย	น้อยกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		1.8564	1.9015	2.4070
น้อยกว่า 5 ปี	1.8564	-	0.0451	0.5506 **
5 - 10 ปี	1.9015		-	0.5055 **
มากกว่า 10 ปี	2.4070			-

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 22 ข. เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนปริมาณการใช้
ผลงานวิจัยระหว่างผู้บริหารที่มีประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี
เป็นรายคู่ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี สูง
ที่สุด และสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี และน้อยกว่า 5 ปี
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และจากการทดสอบที่ระดับเดียวกันนี้พบว่า คะแนนเฉลี่ยของ
ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ไม่แตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารที่มีประสบการณ์
น้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบปัญหา และปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารในตำแหน่งที่เหมือนกัน จำแนกตามตำแหน่ง อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบันหรือสำนัก และหัวหน้าภาควิชา โดยมีสถาบันที่สังกัดเป็นตัวแปรอิสระ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

4.1 ปัญหาในการใช้ผลงานวิจัย

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารตำแหน่ง อธิการบดี ทั้ง 6 สถาบัน

S	df	SS	MS	F
between	5	195.6953	39.1391	0.4016
within	12	1,169.4167	97.4514	
Total	17	1,365.1120		

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของอธิการบดี ทั้ง 6 สถาบัน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าอธิการบดีของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ประสานมิตร ศิลปากร และมหิดล มีปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคะแนนรวมของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารตำแหน่ง คณบดีของทั้ง 6 สถาบัน

S	df	SS	MS	F
between	5	385.7922	77.1584	0.9262
within	35	2,915.7200	83.3063	
Total	40	3,301.5122		

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของคณบดีทั้ง 6 สถาบัน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าคณบดีของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ธรรมศาสตร์ ประสานมิตร ศิลปากร และมหิดล มีปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคะแนนรวมของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารตำแหน่งผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ สถาบันหรือสำนัก ของ 4 สถาบัน

S	df	SS	MS	F
between	3	224.1167	74.7056	0.3086
within	8	1,936.8000	242.1000	
Total	11	2.160.9167		

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่าค่าเปรียบเทียบคะแนนรวมของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารสถาบันหรือสำนัก ระหว่าง 4 มหาวิทยาลัย ซึ่งได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ประสานมิตร และมหิดล ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าผู้อำนวยการและ รองผู้อำนวยการสถาบันหรือสำนักของ 4 มหาวิทยาลัย ดังกล่าวมีปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคะแนนรวมของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา ระหว่าง 5 มหาวิทยาลัย

S	df	SS	MS	F
between	4	656.3129	164.0782	1.7461
within	64	6,013.8900	93.9670	
Total	68	6,670.2029		

จากตารางที่ 26 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมของปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของหัวหน้าภาควิชา ระหว่าง 5 สถาบัน ซึ่งได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ประสานมิตร ศิลปากร และมหิดล ผลปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยทั้ง 5 คงกล่าวว่ามีปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ปริมาณการใช้ผลงานวิจัย

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และอัตราส่วน F ของค่าเฉลี่ยของคะแนนปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของอธิการบดีทั้ง 6 มหาวิทยาลัย จำแนกตามสถาบันที่สังกัด

S	df	SS	MS	F
between	5	5.4577	1.0915	1.0806
within	11	11.1116	1.0101	
Total	16	16.5693		

จากตารางที่ 27 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของอธิการบดีทั้ง 6 มหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคเตอร์เดียว พบว่าไม่มีความแตกต่างในปริมาณการใช้ผลงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าอธิการบดีของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ธรรมศาสตร์ ประสานมิตร ศิลปากร และมหิดล มีปริมาณการใช้ผลการวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และอัตราส่วน F ของค่าเฉลี่ยของคะแนนปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของคณบดีทั้ง 6 มหาวิทยาลัย จำแนกตามสถาบันที่สังกัด

S	df	SS	MS	F
between	5	1.2472	0.2494	0.3895
within	41	26.2545	0.64035	
Total	46	27.5017		

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟกเตอร์เดียวของค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของคณบดี โดยมีสถาบันเป็นตัวแปรอิสระ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าคณบดีใน พุทธาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ประสานมิตร ศิลปากร และมหิดล มีปริมาณการใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และอัตราส่วน F ของค่าเฉลี่ยของคะแนนปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้อำนวยการ สถาบัน หรือสำนัก จำแนกตามสถาบัน

S	df	SS	MS	F
between	3	2.3590	0.7863	0.1773
within	10	44.3503	4.4350	
Total	13	46.7093		

จากตารางที่ 29 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของผู้อำนวยการ สถาบันหรือสำนัก ระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ประสานมิตร และมหิดล โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคเตอร์เดียว ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้อำนวยการ สถาบันหรือสำนัก ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ประสานมิตร และมหิดล มีปริมาณการใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และอัตราส่วน F ของค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของหัวหน้าภาควิชา จำแนกตามสถาบัน

S	df	SS	MS	F
between	4	0.9442	0.2360	0.3198
within	64	47.2356	0.7381	
Total	68	48.1798		

จากตารางที่ 30 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้ผลงานวิจัยของหัวหน้าภาควิชา ระหว่าง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ประสานมิตร ศิลปากร และมหิดล โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคเตอร์เดียว ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าหัวหน้าภาควิชาของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ประสานมิตร ศิลปากร และมหิดล มีปริมาณการใช้ผลงานวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

5. ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการวิจัยของผู้บริหาร โดย
การแจกแจงความถี่ แลวคำนวณหาการยดะ (percent) จำแนกตามสถาบัน ปรากฏผล
ดังตารางที่ 31 ถึง 33

ตารางที่ 31 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสถาบัน

	จุฬาฯ		ธรรมศาสตร์		เกษตร		ศรีนครินทรฯ		ศิลปากร		มหิดล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ทำวิทยานิพนธ์ในขณะที่ศึกษา</u>														
เคยทำ	37	71.15	9	81.82	23	92.00	15	93.75	15	83.33	19	65.52	118	78.15
ไม่เคยทำ	15	28.85	2	18.81	2	8.00	1	6.25	3	16.67	10	34.48	33	21.85
<u>รวม</u>	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00
<u>ทำวิจัยหลังจากที่สำเร็จการศึกษาแล้ว</u>														
ทำ	44	84.62	9	81.82	18	72.00	11	68.75	13	72.22	27	93.10	122	80.79
ไม่ได้ทำ	8	15.38	2	18.18	7	28.00	5	31.25	5	27.78	2	6.90	29	19.21
<u>รวม</u>	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00
<u>เคยเรียนวิชาสถิติที่ใช้ในการทำวิจัยหรือไม่</u>														
เคยเรียน	31	59.62	7	63.34	20	80.00	16	100.00	7	38.89	22	75.86	103	68.21
ไม่เคยเรียน	21	40.38	4	36.36	5	20.00	0	0	11	61.11	7	24.14	48	31.79
<u>รวม</u>	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00

ตารางที่ 31 (ต่อ)

	จุฬาฯ		ธรรมศาสตร์		เกษตรฯ		ศรีนครินฯ		ศิลปากร		มหิดล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>เข้าร่วมการอบรมทางวิชาการเกี่ยวกับการทำวิจัย</u>														
เคย	17	32.69	4	36.36	5	20.00	2	12.50	1	5.56	8	27.59	37	24.50
ไม่เคย	35	67.31	7	63.34	20	80.00	14	87.50	17	94.44	21	72.41	114	75.50
รวม	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00
<u>เป็นวิทยากรในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย</u>														
เคย	12	23.08	5	45.45	4	16.00	6	37.50	2	11.11	10	34.48	39	25.83
ไม่เคย	40	76.92	6	54.55	21	84.00	10	62.50	16	88.89	19	65.52	112	74.17
รวม	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00
<u>อ่านรายงานการวิจัยที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ จากหนังสือ</u>														
อ่าน	45	86.54	11	100.00	24	96.00	16	100.00	17	94.44	29	100.00	144	95.36
ไม่อ่าน	7	13.46	0	0	1	4.00	0	0	1	5.56	0	0	7	4.64
รวม	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00

จากตารางที่ 31 สรุปผลได้ดังนี้

การทำวิทยานิพนธ์ในขณะที่ศึกษา ผู้บริหารส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.15) เคยทำวิทยานิพนธ์ ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เคยทำวิทยานิพนธ์มากเป็นอันดับ 1 คือ ร้อยละ 93.75 ของสถาบันนี้ อันดับที่ 2 คือ เกษตร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 92.00 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่เคยทำวิทยานิพนธ์น้อยที่สุด คือ มหิดล ซึ่งมีเพียงร้อยละ 65.52

ทำวิจัยหลังจากที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ผู้บริหารส่วนใหญ่ทำการค้นคว้าวิจัยต่อภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 80.79 มีเพียงจำนวนน้อย คือ ร้อยละ 19.21 ที่บอกว่าไม่ได้ทำการวิจัยอีกเลยหลังจากสำเร็จการศึกษา

มหาวิทยาลัยที่มีจำนวนผู้บริหารทำการวิจัยมากเป็นอันดับ 1 คือ มหิดล ซึ่งมีผู้ทำวิจัยคิดเป็นร้อยละ 93.10 อันดับที่ 2 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 84.62 อันดับที่ 3 คือ ธรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 81.82 มหาวิทยาลัยที่ผู้บริหารทำการวิจัยน้อยที่สุด คือ ศรีนครินทรวิโรฒ คิดเป็นร้อยละ 68.75

จำนวนงานวิจัยที่ผู้บริหารทำ ให้คุณสรุปจากตารางที่ 32

ตารางที่ 32 จำนวนงานวิจัยของผู้บริหาร จำแนกตามสถาบัน

สถาบัน	พหุฯ		ธรรมศาสตร์		เกษตรฯ		ศรีนครินฯ		ศิลปากร		มหิดล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0	8	15.38	2	18.18	7	28.00	5	31.25	5	27.78	2	6.90	29	19.21
1 - 5	35	67.31	6	54.55	11	44.00	10	62.50	13	72.22	10	34.48	85	56.29
6 - 10	6	11.54	2	18.18	5	20.00	0		0	0	7	24.14	20	13.24
11 - 15	2	3.85	0		0		0		0	0	2	6.90	4	2.65
16 - 20	1	1.92	1	9.09	1	4.00	1	6.25	0	0	5	17.24	9	5.96
> 20	0	0	0	0	0	4.00	0	0	0	0	3	10.34	4	2.65
	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00

จากตารางที่ 32 ผู้บริหารมหาวิทยาลัย หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว มีจำนวนกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.29) ที่ทำการวิจัยมาแล้ว 1-5 เรื่อง รองลงมาร้อยละ 13.24 ของผู้บริหารทำงานวิจัยมาแล้ว 6-10 เรื่อง ส่วนผู้บริหารที่ทำงานวิจัย 11-15 เรื่อง กับท่ามากกว่า 20 เรื่อง มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียงร้อยละ 2.65 ของผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การเรียนวิชาสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย ผู้บริหารร้อยละ 68.21 เป็นผู้ที่เคยเรียนวิชาเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย และจำนวนร้อยละ 31.79 ของผู้บริหารเป็นผู้ที่ไม่เคยเรียนมาก่อน

มหาวิทยาลัยที่มีผู้บริหารเคยเรียนวิชาเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการทำวิจัยจำนวนมากเป็นอันดับ 1 คือ ประสานมิตร ซึ่งผู้บริหารทุกคนเคยเรียนวิชาเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการทำวิจัยมาแล้ว (ร้อยละ 100) อันดับที่ 2 คือ เกษตร คึกเป็นร้อยละ 80.00 ที่น้อยที่สุดคือ ศิลปากร คึกเป็นร้อยละ 38.89

เข้ารับการอบรมทางวิชาการเกี่ยวกับการทำวิจัย จำนวนร้อยละ 75.50 ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมทางวิชาการเกี่ยวกับการทำวิจัยมาก่อน มีเพียงร้อยละ 24.50 ที่เคยเข้ารับการอบรม

เมื่อพิจารณาภายในแต่ละสถาบัน จะเห็นว่าบางสถาบันที่จำนวนของผู้เข้ารับการอบรมจะสอดคล้องกับจำนวนของผู้ไม่เคยเรียนวิชาเกี่ยวกับสถิติ ซึ่งได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกษตร และมหิดล แต่ในมหาวิทยาลัยศิลปากร มีเพียงร้อยละ 5.56 (1 คน) ของผู้บริหารที่เคยเข้ารับการอบรมจากจำนวนผู้บริหารที่ไม่เคยเรียนวิชาเกี่ยวกับสถิติสูงถึงร้อยละ 61.11

เป็นวิทยากรในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ผู้บริหารส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.17) ไม่เคยเป็นวิทยากรในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยมีเพียงร้อยละ 25.83 เท่านั้น ที่เคยเป็นวิทยากร

มหาวิทยาลัยที่มีผู้บริหารเคยเป็นวิทยากรในการอบรมจำนวนคนคิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ ธรรมศาสตร์ ที่น้อยที่สุดคือ ศิลปากร

การอ่านรายงานการวิจัยที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ จากหนังสือ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกือบทุกคน (ร้อยละ 95.36) ที่อ่านรายงานการวิจัยที่เกิดขึ้นใหม่ มีเพียงร้อยละ 4.64 (7 คน) เท่านั้น ที่ไม่อ่านเลย

มหาวิทยาลัยที่บริหารทุกคนอ่านรายงานการวิจัยเป็นประจำ ได้แก่ ธรรมศาสตร์
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหิดล

เกี่ยวกับปริมาณการอ่านรายงานวิจัยนั้น ผู้บริหารจำนวนประมาณครึ่งหนึ่ง
(ร้อยละ 50.33) ที่อ่านรายงานการวิจัยที่เกิดขึ้นใหม่ประมาณ 3-40 เรื่องต่อปี รอง
ลงมาคือจำนวนร้อยละ 27.15 ของผู้บริหารที่อ่านประมาณ 1-10 เรื่องต่อปี ดังแสดงไว้
ในตารางที่ 33

ตารางที่ 33 แสดงปริมาณการอ่านรายงานวิจัยของผู้บริหาร

	จรรยา		ธรรมศาสตร์		เกษตร		ประสานมิตร		ศิลปากร		มหิดล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้อ่าน	5	9.61	0	0	1	4.00	0	0	1	5.56	0	0	7	4.64
1 - 10 เรื่องต่อปี	14	26.92	5	45.45	4	16.00	5	31.25	6	33.33	7	18.52	41	27.15
11-20 เรื่องต่อปี	1	1.92	1	9.09	1	4.00	0	0	1	5.56	1	3.70	5	3.31
21-30 เรื่องต่อปี	0	0	0	0	3	12.00	0	0	1	5.56	1	3.70	5	3.31
31-40 เรื่องต่อปี	27	51.92	5	45.46	12	48.00	11	68.75	8	44.44	13	45.15	76	50.33
> 40 เรื่องต่อปี	5	9.61	0	0	4	16.00	0	0	1	5.56	7	18.52	17	11.26
รวม	52	100.00	11	100.00	25	100.00	16	100.00	18	100.00	29	100.00	151	100.00

6. สรุปเรื่องให้ผู้บริหารอยากให้ทำ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 151 คน มีผู้ตอบคำถามข้อนี้ 94 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 62.25 ของผู้ตอบ ผู้วิจัยได้รวบรวมหัวข้อทั้งหมดที่ผู้บริหารเสนอให้ทำวิจัย ปรากฏว่าหัวข้องานวิจัยต่าง ๆ เหล่านี้จัดแบ่งออกได้เป็น 7 ประเภท ดังนี้คือ

1. ประเภทเกี่ยวกับสภาพและปัญหาสังคม ผู้บริหารได้เสนอให้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1.1 ความไม่เท่าเทียมกันของข้าราชการไทย และวิธีการชดเชยปัญหา ระบบ
เล่นพรรคเล่นพวก

1.2 สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของสังคมไทย

1.3 การพัฒนาระบบราชการและคนในระบบราชการให้ทำงานอย่างมี

ประสิทธิภาพ

1.4 ระบบ P.C. เสริมสร้างให้ข้าราชการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพจริง

หรือไม่

1.5 วิธีจัดข้าราชการประเภท dead wood

1.6 วัฒนธรรมไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

1.7 action research เกี่ยวกับการพัฒนาชนบทและเมือง

1.8 ศึกษานิสัย ทัศนคติ และค่านิยมของคนไทยที่แท้จริง อันมีต่อสมบัติ

สาธารณะทั้งหลาย (ว่าเขาคิดหวงแหนเห็นคุณค่าเพียงไหน ทำอย่างไรจึงจะรักษาสมบัติ
สาธารณะที่ได้ตลอดไป

1.9 วิจัยปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาพลังงานให้เพิ่มมากขึ้นจาก
เดิม โดยใช้นักวิชาการที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของประเทศมากเพียงพอเป็น
หลัก

1.10 การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของคนไทย

1.11 การพัฒนาบุคลากรให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม

1.12 มาตรการกระจายรายได้ไปสู่ประชากรในชนบท

1.13 ข้าราชการไทยเป็นตัวอย่างให้เกิดปัญหาครอบครัวชั้นจริงหรือ

1.14 ระบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคมของข้าราชการไทย

2. ประเภทเกี่ยวกับทางการศึกษา ผู้บริหารส่วนหนึ่งเสนอให้ทำวิจัยในหัวข้อ

ต่อไปนี้

2.1 การประเมินหลักสูตร

2.2 พฤติกรรมในการเรียนด้วยตนเองของนักศึกษาไทย

2.3 ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อสังคม ในภาวะปัจจุบันกับในสมัยที่ล่วงมาแล้วประมาณ 10-15 ปี

2.4 ทักษะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วต่อวิชาที่เรียน และขบวนการเรียนรู้ที่ได้รับในชั้นมหาวิทยาลัย

2.5 สสำรวจความต้องการศึกษาต่อ

2.6 ความรับผิดชอบของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในคณะและมหาวิทยาลัย

2.7 ความร่วมมือของคณาจารย์ที่จะผลักดันนักศึกษาให้ดำเนินชีวิตได้ดี

2.8 สาเหตุที่ทำให้นิสิตมหาวิทยาลัยจบการศึกษาช้า

2.9 สักส่วนของนักศึกษาที่ใฝ่ใจงานทำสามสาขาวิชาที่เรียน

2.10 ความต้องการของตลาดแรงงาน สำหรับบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ

2.11 ความร่วมมือของนักการศึกษากับผู้บริหารประเทศ

2.12 โอกาสในการปฏิบัติงานในแนวการศึกษาที่นิสิตได้เรียนไปในแง่ของ

ผู้จ้างแรงงาน

2.13 การอบรมเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครองนักเรียนที่ประพฤติดี และเรียนดี

ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.14 การถ่ายทอดการเรียนรู้อ

2.15 ความสูญเสียของการลงทุนพัฒนานักวิชาการ

2.16 มาตรการส่งเสริมการศึกษาของนักเรียนในชนบท

2.17 วิธีส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนในชนบท

- 2.18 วิธีการผลิตบุคลากรทางการแพทย์ไปประจำตำบลในชนบท
- 2.20 การสร้างความสามารถของบุคคลในชาติ
- 2.21 การติดตามผลการใช้แบบสอบถาม และอื่น ๆ ในการคัดเลือกนิสิตเข้า
ศึกษาระดับอุดมศึกษา
- 2.22 วิธีการและเทคนิคในการให้คำปรึกษาและแนะแนว
- 2.23 แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้ในประเทศไทย
- 2.24 อัตราผลตอบแทนทางการศึกษาในประเทศไทย แยกตามลักษณะของ
การจ้างงาน
- 2.25 วิธีสอนให้เด็ก คิดเป็นทำเป็น ตามหลักสูตรใหม่ เพื่อเป็น
ให้แกครูประจำการ
- 2.26 ศึกษาวิจัย หรือองค์ประกอบที่จะเอื้อต่อประสิทธิภาพของการสอนตาม
ตามหลักสูตรใหม่ ทั้งในเขตเมือง และชนบท
- 2.27 ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย
- 2.28 การผลิตบัณฑิตในปัจจุบันสนองความต้องการของประเทศหรือไม่
(เพราะบัณฑิตมากแล้ว แต่ผลงานในประเทศยังไม่ดีเท่าที่ควร)
- 2.29 การเร่งผลิตบัณฑิตทางด้านสังคมศาสตร์หรือทางด้านวิทยาศาสตร์
- 2.30 เทคนิคการสอนจริยศึกษาแบบ "เบญจขันธ์"
- 2.31 การจัดโปรแกรมการเรียนรู้ตามลำพังของนิสิตโดยการใช้สื่อการเรียน
- 2.32 งานวิจัยด้านพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน
- 2.33 งานวิจัยที่เป็นการพัฒนาสมอง
- ประเภทการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- 2.34 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัยไทย
- 2.35 ลักษณะที่เป็น "การเรียนรู้ด้วยตนเอง" ในระบบอุดมศึกษาไทย
- 2.36 ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง "เสรีภาพทางวิชาการ" ของอาจารย์
มหาวิทยาลัยไทย

- 2.37 อิทธิพลของอุดมศึกษาอเมริกันที่มีต่ออุดมศึกษาไทย
- 2.38 การหาและการใช้เงินรายได้ในการบริหารมหาวิทยาลัยไทย
- 2.39 ปรัญญาอุดมศึกษาที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย
- 2.40 "ระบบอาวูโส" ในกิจการของนิสิตนักศึกษา
- 2.41 นวัตกรรมในระบบอุดมศึกษาของไทย
- 2.42 ความสำเร็จและความล้มเหลวของ "มหาวิทยาลัยขอนแก่น"
- 2.43 ความรู้เกี่ยวกับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 2.44 ความแตกต่างระหว่างมหาวิทยาลัยเคินเรียน กับมหาวิทยาลัยกินนอน
- 2.45 ความช่วยเหลือจากต่างประเทศกับการพัฒนาอุดมศึกษา
- 2.46 ทัศนะของนิสิตต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- 2.47 วิเคราะห์หน้าที่ความรับผิดชอบของบัณฑิตวิทยาลัย
- 2.48 โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามความจำเป็น และ
ความเหมาะสมของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย
- 2.49 วิเคราะห์คุณภาพของวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
- 2.50 การติดตามผลของบัณฑิต
- 2.51 การให้บริการทางวิชาการแก่มหาบัณฑิตที่จบใน 5 ปี ความต้องการ
และรูปแบบที่บัณฑิตต้องการ
- 2.52 มหาบัณฑิต คุษฎ์บัณฑิต กับการพัฒนางานในอาชีพและการพัฒนาประเทศ
- 2.53 การวิเคราะห์หลักสูตรของบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ว่าเหมาะสม
กับการพัฒนากำลังคน และการพัฒนาประเทศ ตลอดจนขอปรองเพื่อแก้ไขหลักสูตร
- 2.54 มาตรการที่จะป้องกันการเฟ้อของบัณฑิตไทย
- 2.55 ความสำเร็จของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (เนื่องมาจากองค์ประกอบ
อะไร วิชาการหรือความสามารถในหน้าที่การงานด้านอื่น มีสัดส่วนเป็นอย่างไร)
- 2.56 ทัศนะของนิสิตต่อเศรษฐกิจการเมือง คุณธรรม
- 2.57 การจัดการอุดมศึกษา

- 2.58 ประสิทธิภาพการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา
- 2.59 จิตวิทยาการปกครองในสภาวะต่าง ๆ เช่น สภาวะที่สถาบันอุดมศึกษา
อยู่ในสภาวะค่อยพัฒนา กำลังพัฒนา และพัฒนาแล้ว
- 2.60 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนิสิตทอปี
- 2.61 การใช้เวลานอกเวลาสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
3. ประเภทงานค้ำบริหาร
- 3.1 การจัดสิ่งแวดลอมและกิจกรรมเพื่อช่วยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
ของนิสิตตามแนวพึงปรารถนาของมหาวิทยาลัย
- 3.2 การประสานงานค้ำวิชาการและค้ำบริหาร และค้ำวิชาการระหว่าง
มหาวิทยาลัย
- 3.3 ปัญหาการบริหารและขอข่วยงานค้ำกิจการนิสิต
- 3.4 ความต้องการของนิสิตทางค้ำสวัสดิการ ทุน และการหางาน
- 3.5 การปรับปรุงบริการจ่ายรับของห้องสมุด
- 3.6 ความร่วมมือระหว่างห้องสมุด
- 3.7 การสร้างข่วยงานเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกันของห้องสมุด
- 3.8 เวลาที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยใช้ไปในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในหน้าที่
ของคน
- 3.9 การปรับปรุงงานค้ำสวัสดิภาพ เช่น การจัดบริการค้ำอาหาร ค้ำ
หอพัก และโครงการค้ำพลาณามัย
- 3.10 วิธีบริหารงานของผู้บริหารที่ได้รับความสำเร็จในการบริหารการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา หรือประถมศึกษา
- 3.11 บทบาทของนักการศึกษาต่อการบริหารงานของรัฐ
- 3.12 บทบาทของนักการศึกษาต่อการบริหารมหาวิทยาลัย
- 3.13 การจักรระบบบริหารงานราชการ งานมหาวิทยาลัย หรืองานการศึกษา
ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ

- 3.14 การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัย
- 3.15 ประสิทธิภาพของการบริหารในมหาวิทยาลัย (เมื่อแบ่งข้าราชการออกเป็น 3 สาย)
- 3.16 การวางแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย (ในแง่ของการออกแบบวางแผนที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษา
- 3.17 การบริหารทางวิชาการกับสภาวะปัจจุบัน
- 3.18 หลักเกณฑ์ในการวางนโยบายของผู้บริหารระดับสูง
- 3.19 การสร้างเอกภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารระดับต่าง ๆ
- 3.20 การส่งเสริมค่านิยมวินัยของนิสิตนักศึกษา
- 3.21 การพัฒนาบุคลากรสายงานธุรการ และวิชาการ
- 3.22 ทักษะคิของนักบริหารต่ออาชีพของตนเอง
- 3.23 ผลดี ผลเสียในการมอบหมายให้นักวิชาการทำงานค้ำบริหารมหาวิทยาลัย
- 3.24 ผลของความไม่สมดุลในเรื่องภายในระหว่างเอกชนกับรัฐบาล
- 3.25 ความจริงใจของผู้บริหารระดับต่าง ๆ ต่อประชาชาติ
- 3.26 ความต้องการผลงานวิจัยสถาบันของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย เพื่อใช้ปรับปรุง และพัฒนางานในส่วนที่รับผิดชอบ
- 3.27 ขวัญของผู้บริหารมหาวิทยาลัย
- 3.28 การให้และการรับของบุคลากรในคณะครุศาสตร์
4. ประเภทวิชาการในสาขาวิชา มีผู้บริหารจำนวนหนึ่งที่ต้องการให้ทำวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับภาควิชาหรือสาขาวิชาที่ตนประจำอยู่ ทั้งในรูปของวิจัยประยุกต์ (Applied Research) และวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) ดังนี้
- 4.1 พฤติกรรมการใช้สื่อมวลชนระหว่างเด็ก
- 4.2 อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมก้าวร้าว

4.3 ภาชนะบรรจุที่เหมาะสมในการบรรจุอาหารตามท้องตลาดทั่วไป (ขณะนี้ใช้พลาสติกซึ่งมีคุณภาพไม่เหมาะสมมาก)

4.4 ความรู้ความสามารถและสมรรถภาพของบุคคล เช่น ความบอดสี ความไวในการตอบสนอง ซึ่งจะเป็นผลโดยตรงต่อ ความปลอดภัยในการปฏิบัติงานในโรงงาน

4.5 ความต้านทานในสัตว์ที่มีพยาธิใบไม้ในตับ

4.6 การฝากครรภ์เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนของการตั้งครรภ์

4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับความปกติของร่างกาย (ทางการแพทย์)

4.8 ผลกระทบของโปรแกรมการวางแผนครอบครัวที่มีต่อสุขภาพของประชาชน และคุณภาพของชีวิต

4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับมนุษย์

5. ประเภทเรื่องทั่วไปที่สนใจ

5.1 วิธีปฏิบัติคนของผู้ที่เป็นคนดี และได้รับความสำเร็จในชีวิตการทำงาน และชีวิตครอบครัว

5.2 การวิจัยเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของสังคมให้ดีขึ้น

6. ประเภทเกี่ยวกับการวิจัย

6.1 การใช้สูตรทางสถิติที่เหมาะสมในการวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ

6.2 การคำนวณ Calculate หาความเชื่อได้ในการตอบแบบสอบถามในปัญหาต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับ Status เกี่ยวกับร่างกาย เป็นต้น

6.3 สาเหตุของความล้มเหลวหรือล่าช้าของการวิจัย

6.4 ผลงานวิจัยที่มีอยู่มีการนำไปใช้มากน้อยเพียงใด

6.5 รวบรวมผลงานวิจัยในรูปของ Abstract ที่เกี่ยวกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา แล้วตีพิมพ์เผยแพร่

7. ประเภทที่มุ่งให้บริการสังคมโดยตรง

7.1 การพัฒนาความช่วยเหลือและบริการให้แก่ผู้ใช้แรงงาน (ด้านเกษตรและอุตสาหกรรม)

7.2 งานวิจัยที่เป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาประเทศไทย เช่น สถิติ และการระบาควิทยาของโรคต่าง ๆ

7.3 การยอมรับวิทยาการในด้านการพัฒนาอาชีพของกลุ่มแม่บ้านในชุมชนชนบท

7.4 บทบาทของแม่บ้านเกษตรกรในการพัฒนาการเกษตร